

Til hr. Melchior: Tak for den meget præcise analyse af forholdet mellem Tinget her og kunstens verden og også tak for understregningen af, at det er meget få penge, vi taler om, og at det derfor selvfølgelig også er vigtigt, at de mennesker, som forvalter midlerne, gør det med omhu. Det er jeg sikker på er tilfældet.

Tusind tak for den brede opbakning her i Folketinget til armslængdeprincippet. Tak for, at holdningen her i Tinget stadig er, at vi skal sørge for, at der er vandtætte skotter mellem støtten til kunst og politik. Det er fantastisk vigtigt for et velfungerende demokrati, at vi har en kunstnerisk frihed, sådan at kunsten og kunstnerne har mulighed for at stille sig på kanten af samfundet og kritisere og brokke sig også over os, altså over politikerne.

Så vil jeg også sige tak for, at der er så få her i Tinget, som mener, at det kunne være et værk at få mit hoved på et fad.

Endelig tusind tak for debatten, som jeg håber vil brede sig til resten af samfundet. Det er meget vigtigt, at vi har en debat om kunsten. Normalt siger man, at tavshed er guld, men når det drejer sig om kunst, er det helt afgørende, at vi løbende har en debat om kunsten og meget gerne uden for denne her sal.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg har bedt om en kort bemærkning for lige klart at understrege, at det panel, jeg har foreslået etableret omkring Statens Museum for Kunst, er et rådgivende panel.

Jeg er meget enig med ministeren i, at ansvaret skal ligge hos direktøren. Det skal der ikke rokkes ved, men der er nu aldrig nogen, der er blevet dummere af at lytte til andre. En beslutning bliver ikke ringere af at hvile på et grundigt beslutningsgrundlag, og jeg må sige, at det at et kunstværk er blevet spejlet i flere sind gør muligheden for at foretage det rigtige valg bedre, og det er meget vanskeligt at foretage de rigtige valg, når det drejer sig om at udvælge den samfundskunst, der har blivende værdi.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Med hensyn til ministerens ønske om en bred folkelig debat, så har ministeren til Ekstra Bladet udtalt, at skatteyderne godt må hyle op om, hvilken kunst der skal indkøbes, og »... nogle vil blive tossede og spørge, hvorfor deres

skattekroner er brugt på den måde, and so what?«

Jamen er det da ikke herligt? Skal det forstås således, at ministeren – nu ved jeg ikke, hvor ministeren er – gerne vil høre den menige kunstbetalers mening, men den får så i øvrigt ikke nogen som helst anden effekt end den, som den berømte omvendte ølkasse i Hyde Park har? Man vil gerne høre, men altså »so what«, siger ministeren.

Det synes jeg var en lidt flot bemærkning til Ekstra Bladet.

Poul Nødgaard (DF):

Jeg skal gøre det ganske kort, fordi Dansk Folkeparti har jo valgt den strategi i den her debat, at vi har kommenteret indlæggene løbende, og jeg synes selv, vi har haft en god debat ud af det, selv om jeg jo selvfølgelig må udtrykke, at jeg er meget skuffet over den holdning, som de fleste partier har haft til forespørgslen her.

Specielt er jeg måske dybt skuffet over det store Socialdemokrati, som jo altså slet ikke er så stort længere, for det har faktisk i realiteten slet ikke villet drøfte den her sag. Jeg tror, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Søren Hansen, var på talerstolen under fem sekunder. Det er dybt beskæmmende for et parti som Socialdemokratiet at det ikke deltager i de debatter, der rejses her i Folketinget.

De andre partier holdt dog deres indlæg og gik ind i debatten med Dansk Folkeparti om det, sagen egentlig drejede sig om, men hovedindlæggene fra de øvrige partier bar desværre præg af, at de ønskede at diskutere noget andet end det, debatten i dag skulle dreje sig om, nemlig de offentlige museers og fondes forbrug af offentlige midler. Man kørte det over på en stor kulturpolitisk debat i stedet for. Det var selvfølgelig også meget bekvemt, for så var man fri for at diskutere det, sagen i virkeligheden drejede sig om.

Jeg vil godt sige til Kristeligt Folkepartis ordfører, at jeg har også læst den pågældende artikel om en enkelt, der har retfærdiggjort sig, men man kunne jo så spørge sig selv: Hvad med alle de andre, der er kraftigt angrebet i medierne? Dem har man intet set eller hørt til. De dækker sig fuldstændig. Det virker komplet uforståeligt for Dansk Folkeparti, at navngivne personer, museer og lign., som angribes så stærkt, som tilfældet er, på intet tidspunkt tager til genmæle. Det virker helt fantastisk.